

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 19.12.2006
KOM(2006) 823 v konečnom znení

**OZNÁMENIE KOMISIE RADE, EURÓPSKEMU PARLAMENTU A EURÓPSKEMU
HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU**

Koordinácia daňových systémov členských štátov na vnútornom trhu

OBSAH

1.	Úvod.....	3
2.	Kľúčové zásady koordinovaných daňových systémov	4
2.1.	Kľúčové zásady.....	4
2.2.	Odstránenie diskriminácie a dvojitého zdanenia.....	5
2.3.	Predchádzanie nezdaňovaniu a zneužívaniu	6
2.4.	Znižovanie nákladov na zosúladenie a zjednodušovanie postupov	6
3.	Smerom ku koordinovaným riešeniam	6
4.	Záver	8

1. Úvod

Členské štáty musia čeliť novým výzvam. Hlavným cieľom vnútroštátnych daňových systémov je poskytovať primeranú úroveň príjmov na financovanie verejných výdavkov. Globalizácia obchodu a súkromných činností vystavujú konkurencieschopnosť daňových systémov tlaku. V súčasnej situácii súvisiacej s právnymi predpismi Spoločenstva majú členské štáty vo veľkej miere voľnosť pri navrhovaní svojich priamych daňových systémov tak, aby spĺňali ich vnútroštátne politické ciele a požiadavky. Riešenie vzájomného pôsobenia mnohých daňových systémov predstavuje výzvu pre medzinárodný trh. Daňové systémy reprezentujú základný demokratický výber súvisiaci s mierou spravodlivosti pri vyberaní zdrojov a rozdeľovaní príjmov. Vnútroštátne daňové predpisy navrhnuté výlučne alebo najmä pri zohľadnení vnútroštátnej situácie však môžu viesť k nekonzistentnému daňovému zaobchádzaniu pri uplatňovaní v cezhraničnom kontexte.

Daňový subjekt, ktorým je jednotlivец alebo spoločnosť, v cezhraničnej situácii môže byť diskriminovaný alebo byť vystavený dvojitému zdaneniu či dodatočným nákladom na zosúladenie¹. Pre jednotlivcov, ktorí chcú pracovať alebo investovať v iných členských štátoch, je táto situácia prekážkou. Pre spoločnosti je tiež prekážkou pri zriadení cezhraničného podniku, vykonávaní činnosti alebo realizovaní investície v iných členských štátoch, a tým nemôžu plne využívať výhody vnútorného trhu². Tieto problémy sa len čiastočne riešia prostredníctvom jednostranných opatrení členských štátov alebo prostredníctvom existujúcich dvojstranných daňových zmlúv. Fiškálne prekážky pri cezhraničných aktivitách a investíciách v posledných rokoch sú a zostávajú predmetom rozsiahlych sporov, pretože daňové subjekty sa usilujú spochybniť predpisy členských štátov na základe slobôd uvedených v Zmluve³.

Komisia zastáva názor, že jedným systematickým spôsobom na riešenie podstatných daňových prekážok, ktoré existujú pre daňové subjekty – spoločnosti pôsobiace vo viacerých členských štátoch, je poskytovať nadnárodným skupinám pre ich činnosti v celej EÚ spoločný konsolidovaný základ dane pre spoločnosti. Komisia preto oznámila svoj zámer predložiť v roku 2008 komplexný legislatívny návrh spoločného konsolidovaného základu dane pre spoločnosti. Potreba cielenejších opatrení na riešenie najpálčivejších problémov v krátkodobom a strednodobom horizonte však naďalej pretrváva. Ďalej existujú problémy, ktoré sa nevyriešia prípadným zavedením spoločného konsolidovaného základu dane pre spoločnosti, pretože tento by napríklad nepokrýval daňové subjekty – jednotlivcov a nemusel

¹ Hlavné prekážky dane z príjmu právnických osôb v cezhraničných ekonomických činnostiach na vnútornom trhu sú opísané v štúdií Zdaňovanie spoločností na vnútornom trhu (SEL(2001) 1681, 23.10.2001, časť III, s. 223 - 305.

² V podrobnej ekonomickej štúdií (SEK [2001] 1681, ktorá je prílohou k oznámeniu „Smerom k vnútornému trhu bez daňových prekážok“, KOM [2001] 582), sa určilo niekoľko daňových prekážok v cezhraničnom obchode na vnútornom trhu a niektoré opatrenia ktoré sa môžu prijať na ich odstránenie. Ďalšie daňové prekážky v oblasti finančných služieb určila expertná skupina „FISCO“ (pozri oznámenie „Zúčtovanie a vysporiadanie v Európskej únii – Cesta vpred“, KOM [2004] 312 zameranom na spôsoby odstránenia prekážok vo fiškálnom súlade pri zúčtovaní a vysporiadaní cezhraničných transakcií s cennými papiermi.

³ Súčasné obmedzenia vo vnútroštátnych daňových politikách na integrovanom vnútornom trhu sa uvádzajú v niekoľkých rozhodnutiach Európskeho súdneho dvora (pozri len v roku 2006 rozhodnutia Súdného dvora vo veciach C-520/02 *Turpeinen*, C-196/04 *Cadbury Schweppes*, C-386/04 *Centro di Musicologia Stauffer*, C-290/04 *Scorpio*, C-346/04 *Conijn*, C-152/03 *Ritter-Coulais*, C-471/04 *Keller Holding* and C-365/04 *Bouanich*).

by sa vzťahovať na všetky daňové subjekty – spoločnosti a/alebo členské štáty, a pretože bude potrebné riešiť interakciu medzi spoločným konsolidovaným základom dane pre spoločnosti a ďalšími aspektmi systémov priamych daní.

Z toho dôvodu je naďalej potrebné zabezpečiť, aby nezosúladené vnútroštátne daňové systémy navzájom riadne fungovali. Cieľom je vyriešiť uvedené problémy a tiež zabrániť narušeniu základov dane členských štátov. Je čoraz zjavnejšie, že ak nebudú systémy priamych daní koordinované, môže to viesť tiež k neúmyselnému nezdaňovaniu alebo zneužívaniu a tým k narušeniu daňových príjmov, a zasahovať do schopnosti členských štátov spravovať účinné a vyvážené daňové systémy. Môže to mať vplyv na udržateľné financovanie sociálnych modelov členských štátov⁴.

Toto oznámenie je preto zamerané na koordináciu a zlepšenie výkonnosti nezosúladených systémov priamych daní. Zosúladenie vedie k vytvoreniu spoločného súboru právnych predpisov Spoločenstva, ktoré nahrádzajú vnútroštátne právne predpisy, kým koordinácia sa opiera o vnútroštátne systémy, aby sa zabezpečila ich kompatibilita so Zmluvou a medzi sebou navzájom. Cieľom koordinácie nie je nahradiť existujúce vnútroštátne daňové systémy jednotným systémom Spoločenstva, ale zabezpečiť, aby tieto vnútroštátne systémy mohli spoločne hladko fungovať.

Ako Komisia zdôraznila vo svojom príspevku k samitu v Hampton Court, je potrebné dôkladne sa zaoberať možnosťami zefektívnenia súčasných daňových systémov v celej EÚ. Lepšou spoluprácou medzi členskými štátmi a lepšou koordináciou ich predpisov sa významne zlepši efektívnosť ich daňových systémov. Členské štáty budú môcť lepšie dosiahnuť ciele svojej daňovej politiky a chrániť dvoj daňový základ a zároveň zabezpečiť odstránenie diskriminácie a dvojitého zdanenia v prospech jednotlivcov a podnikov. Daňové systémy tak účinnejšie prispievajú k úspechu vnútorného trhu, vyššiemu rastu a zamestnanosti a lepšej konkurencieschopnosti podnikov EÚ v celosvetovom meradle v súlade s obnovenou Lisabonskou stratégiou⁵.

2. KEÚČOVÉ ZÁSADY KOORDINOVANÝCH DAŇOVÝCH SYSTÉMOV

2.1. Kľúčové zásady

Koherentné a koordinované daňové zaobchádzanie znamená:

- odstránenie diskriminácie a dvojitého zdanenia,
- predchádzanie neúmyselnému nezdaňovaniu a zneužívaniu a
- zníženie nákladov na zosúladenie spojených s tým, že daný subjekt podlieha viacerým daňovým systémom.

Iniciatívy v súvislosti s koordináciou môžu mať rozličné formy počnúc dohodnutým jednostranným opatrením zo strany členských štátov na jednom konci spektra po spoločné kroky vo forme nástroja Spoločenstva končiac. V niektorých prípadoch môže postačovať, aby

⁴ KOM(2005) 525 konečné znenie, 3.11.2005, Európske hodnoty v globalizovanom svete: Príspevok Komisie k októbrovému zasadaniu hláv štátov a vlád.

⁵ KOM(2005) konečné znenie, 25.11.2005, Príspevok daňových a colných politik k Lisabonskej stratégii.

členské štáty jednostranne realizovali spoločne dohodnuté riešenia, napr. zmeny vnútroštátnych predpisov s cieľom odstrániť diskrimináciu. V iných prípadoch nemusia byť jednostranné opatrenia postačujúce a môžu byť potrebné dvojstranné akcie prostredníctvom ustanovení daňovej zmluvy alebo spoločné kroky prostredníctvom nástroja Spoločenstva. Je tomu tak hlavne v prípade, keď dvojité zdanenie alebo neúmyselné nezdaňovanie vyplýva z nesúladu medzi predpismi jednotlivých členských štátov. V niektorých oblastiach je tiež potrebná lepšia koordinácia úprav medzi členskými štátmi a tretími krajinami, najmä v súvislosti s opatreniami proti vyhýbaniu sa daňovej povinnosti, s cieľom zabezpečiť daňové základy členských štátov.

Hlavným záujmom členských štátov, najmä v súvislosti s výrazným nárastom počtu súdnych sporov vedených daňovými subjektmi v posledných rokoch, je zabezpečiť, aby ich daňové predpisy boli v súlade s požiadavkami právnych predpisov Spoločenstva. Tieto iniciatívy by mali členským štátom pomôcť pri odstraňovaní diskriminácie a zabezpečení súladu s ich povinnosťami vyplývajúcimi zo Zmluvy a minimalizovať narušenie, ktoré môže vyplývať zo súdnych sporov.

2.2. Odstránenie diskriminácie a dvojitého zdanenia

Odstránenie daňovej diskriminácie je základnou požiadavkou právnych predpisov Spoločenstva. Členský štát môže riešiť cezhraničné situácie inak než vnútroštátne situácie len vtedy, ak ho k tomu oprávňuje rozdiel v situácii daňového subjektu. V priebehu rokov sa stalo zjavným, že v predpisoch členských štátov existujú početné aspekty, ktoré sú v rozpore so Zmluvou, vrátane predpisov o zdanení zisku (napr. dane pri odchode), zdanenie dividend, (napr. zrážkové dane), zdaňovanie skupín (napr. chýbajúca kompenzácia cezhraničných strát), zdaňovanie organizačných zložiek a predpisov o vyhýbaní sa daňovej povinnosti. Napriek značnému súboru judikatúry Európskeho súdneho dvora nie je vždy jednoduché pochopiť, ako sa všeobecne vyjadrené slobody uvedené v Zmluve uplatňujú v komplexnej oblasti daňových právnych predpisov. Väčšia časť judikatúry pochádza z poslednej doby, ďalej sa vyvíja a vo všeobecnosti sa týka konkrétnych daňových ustanovení jednotlivých členských štátov. Pre daňové subjekty, daňové správy a vnútroštátne súdy nie je vždy ľahké plne porozumieť dôsledkom rozsudkov alebo ich uviesť do širšieho rámca.

Podľa názoru Komisie je potrebné usmernenie, pokiaľ ide o zásady vyplývajúce z judikatúry a o to, ako sa tieto zásady vzťahujú na hlavné oblasti priameho zdaňovania. Takýmto usmernením sa podporí väčšia právna istota v prospech daňových subjektov, daňových orgánov a vnútroštátnych súdov.

Je to však len začiatok. Je nevyhnutné nájsť riešenia, ktorými sa zabezpečí jednotné cezhraničné daňové zaobchádzanie. Skúsenosti ukazujú, že nie je vždy možné splniť povinnosť nediskriminácie koherentne alebo optimálne prostredníctvom jednostranných opatrení. Členské štáty v niektorých prípadoch reagovali jednostranne odstránením vnútroštátnych daňových zvýhodnení alebo rozšírením požiadaviek týkajúcich sa cezhraničných situácií na vnútroštátne situácie v prípadoch, v ktorých to nebolo žiaduce vzhľadom na daňovú politiku. Je to v rozpore so záujmami vnútorného trhu a narušuje to konkurencieschopnosť hospodárstiev členských štátov⁶. Komisia navrhuje predložiť radu

⁶ Pozri § 68 v stanovisku generálneho advokáta Geelhoeda z 29. júna 2006, prípad č. C-524/04 *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation* proti Commissioners of Inland Revenue: „Takéto rozšírenie právnych predpisov na situácie, ktoré nemajú do činenia so zmyslom a účelom týchto predpisov, z výlučne formálnych dôvodov, spôsobujúce značné dodatočné administratívne zaťaženie pre

iniciatív s cieľom pomôcť členským štátom pri hľadaní koordinovaných riešení, ktoré im umožnia dosiahnuť ciele ich daňovej politiky a zároveň splniť požiadavky právnych predpisov Spoločenstva.

Odstránenie dvojitého zdanenia na vnútornom trhu sa výslovne uvádza v článku 293 Zmluvy o ES. Medzinárodné dvojité zdanenie je hlavnou prekážkou cezhraničných činností a investícií v EÚ. Jeho odstránenie je preto základným cieľom a zásadou akéhokoľvek koordinovaného riešenia. Medzinárodné dvojité zdanenie vzniká a priori kvôli tomu, že daňový subjekt podlieha viacerým daňovým právomociam. Je to klasický prípad prekážky pre vnútorný trh vyplývajúcej z nedostatočnej koordinácie medzi vnútroštátnymi daňovými systémami, ktorú by bolo možné vyriešiť len spoluprácou medzi členskými štátmi.

2.3. Predchádzanie nezdaňovaniu a zneužívaniu

Medzery medzi daňovými systémami v dôsledku nedostatočnej koordinácie môžu viesť tiež k neúmyselnému nezdaneniu alebo poskytovať priestor pre zneužívanie. Nezdanenie a zneužívanie škodia záujmom vnútorného trhu rovnako, pretože narušajú spravodlivosť a vyváženosť daňových systémov členských štátov. Tento problém je tiež možné riešiť lepšou koordináciou predpisov členských štátov a lepšou spoluprácou pri ich vynucovaní. Bude to základný prvok iniciatív Komisie, ktorá navrhuje v najbližšej dobe preskúmať túto oblasť v závislosti od pokroku príslušnej judikatúry Európskeho súdneho dvora spolu s členskými štátmi v rámci pracovnej skupiny.

2.4. Znižovanie nákladov na zosúladenie a zjednodušovanie postupov

Existencia rozmanitých daňových systémov znamená rozmanité súbory požiadaviek na ich zosúladenie. Potreba oslobodiť nadnárodné spoločnosti od povinnosti splňať požiadavky systémov až 25 členských štátov spolu s predpismi o prevodných cenách rozdeľujúcimi daňový základ medzi členské štáty bola hlavným činiteľom ovplyvňujúcim rozhodnutie Komisie vypracovať spoločný konsolidovaný základ dane pre spoločnosti. Komisia sa zároveň prostredníctvom práce, ktorú vykonalo spoločné fórum o prevodných cenách snažila preskúmať priestor pre zníženie zaťaženia súvisiaceho so zosúladením prevodných cien. Je žiaduce všeobecnejšie preskúmať spôsoby, ktorými je možné znížiť náklady na cezhraničné zosúladenie a zjednodušiť postupy pre daňové subjekty vrátane malých a stredných podnikov a jednotlivcov, a to najmä lepšou administratívnou spoluprácou medzi členskými štátmi.

3. SMEROM KU KOORDINOVANÝM RIEŠENIAM

Komisia sa domnieva, že uvedené ciele je možné dosiahnuť často najlepšie (a niekedy výlučne) prostredníctvom koordinácie medzi členskými štátmi. Komisia dnes vydala dve oznámenia v konkrétnych oblastiach, o ktorých sa domnieva, že je v nich potrebná spoločná činnosť.

Prvé oznámenie sa týka oblasti daní pri odchode. V oblasti daní pri odchode vrátane daní pri prevádzaní aktív do inej jurisdikcie je potrebná správna koordinácia daňových predpisov členských štátov posilnená účinnou spoluprácou pri ich vynucovaní. Zo zásady nediskriminácie, ako je interpretovaná v judikatúre Európskeho súdneho dvora vyplýva, že

vnútroštátne spoločnosti a daňové orgány je úplne zbytočné a v skutočnosti kontraproduktívne pre hospodársku účinnosť. Predstavuje kľatbu pre vnútorný trh”.

cezhraničné situácie nie je možné riešiť menej priaznivo než porovnateľné vnútroštátne situácie. V prípade daní pri odchode Európsky súdny dvor vylúčil možnosť okamžitého výberu takýchto daní z nezrealizovaných ziskov v cezhraničných situáciách, ak neexistuje takéto zdanenie v porovnateľných vnútroštátnych situáciách⁷. Európsky súdny dvor tiež rozhodol, že odloženie platby dane nemôže podliehať určitým podmienkam, napr. požiadavke bankovú záruku alebo menovaniu daňového zástupcu. Bez vhodnej koordinácie a účinnej spolupráce pri vynucovaní existuje riziko, že prípadný zisk realizovaný pri predaji aktív unikne zdaneniu alebo bude podliehať dvojitému zdaneniu kvôli nesúladu v právach na zdanenie stanovených v rámci vnútroštátnych predpisov a ustanovení dvojstranných daňových zmlúv alebo kvôli chýbajúcim potrebným informáciám alebo prostriedkom výberu k riadnemu vymáhaniu daňových pohľadávok. V oznámení o daniach pri odchode Komisia predložila radu konkrétnych návrhov, ako by členské štáty mohli lepšie koordinovať svoje predpisy v tejto oblasti, aby sa odstránila protiprávna diskriminácia a zamedzilo dvojitému zdaneniu alebo dvojitému nezdaneniu. Tiež stanovila niektoré oblasti, v ktorých je potrebná dôkladnejšia práca. Oznámenie má význam pre daňové subjekty - spoločnosti i jednotlivcov.

Druhé oznámenie sa týka kompenzácie cezhraničných strát pre spoločnosti a skupiny. V prípade neexistencie takejto kompenzácie hrozí riziko, že zisky a straty spoločností tvoriacich skupinu alebo rôznych prevádzkarní jednej spoločnosti uviaznu v rôznych judikatúrach s tým, že skupina alebo spoločnosť platí dane zo sumy, ktorá presahuje jej celkové výsledky v rámci celej EÚ. Tento fakt jednoducho odrádza od cezhraničnej podnikateľskej činnosti a znižuje sa tým konkurencieschopnosť spoločností a skupín v EÚ. Ak by sa prijal spoločný konsolidovaný základ dane pre spoločnosti, prostredníctvom neho by sa zabezpečovala konsolidácia výsledkov v rámci celej EÚ v prípade skupín, ktorých by sa systém týkal. Oznámenie je zamerané na bezprostrednejšiu koordináciu predpisov členských štátov. Nadväzuje na nedávnu judikatúru Európskeho súdneho dvora, najmä na rozsudok Európskeho súdneho dvora v prípade Marks & Spencer a presadzuje minimálnu normu na kompenzáciu cezhraničných strát vrátane kompenzácie strát dcérskych spoločností na úrovni materskej spoločnosti.

V uvedených prípadoch, v ktorých nesúlad medzi systémami členských štátov vedie k dvojitému zdaneniu či dvojitému nezdaneniu, je spolupráca medzi členskými štátmi jednoducho nevyhnutná. Avšak aj v prípadoch, keď členské štáty môžu zabezpečiť riešenie jednostrannými opatreniami, môže byť žiaduce hľadať spoločné riešenia. Komisia sa domnieva, že jednou z týchto oblastí sú predpisy týkajúce sa vyhýbania sa daňovej povinnosti, ako sú predpisy o ovládaných zahraničných spoločnostiach⁸. Ako sa ukazuje v najnovšej judikatúre, je to citlivá oblasť, v ktorej je potrebné usilovať sa o správnu rovnováhu medzi záujmom súvisiacim s účinným odstraňovaním zneužívania v EÚ a potrebou zabrániť v prípade cezhraničnej činnosti neprimeraným obmedzeniam, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi Spoločenstva. Existuje aj naliehavá potreba lepšej koordinácie uplatňovania týchto predpisov vo vzťahu k tretím krajinám s cieľom chrániť daňové základy členských štátov.

⁷ Prípád č. C-9/02 Hughes de Lasteyrie du Saillant v. Ministère de l'économie, des Finances et de l'Industrie, Ú. v. EÚ C 94, 17.4.2004, s. 5.

⁸ Hlavným cieľom predpisov o ovládaných zahraničných spoločnostiach je zabrániť spoločnostiam so sídlom v danom členskom štáte, aby sa vyhýbali vnútroštátnej dani prevedením príjmov na dcérske spoločnosti v krajinách s (podstatne) nižšou úrovňou zdanenia. V predpisoch o ovládaných zahraničných spoločnostiach sa zvyčajne stanovuje, že zisky, ktoré získa ovládaná zahraničná dcérska spoločnosť, môžu byť pripísané jej tuzemskej materskej spoločnosti a zdanené v rámci tejto spoločnosti rovnakým spôsobom ako jej vlastné zisky.

Komisia plánuje v budúcom roku vydať ďalšie oznámenie o predpisoch proti zneužívaniu. Ako sa už vysvetlilo, v tejto oblasti neexistuje naliehavá potreba nájsť vyvážené riešenia, ktoré spĺňajú potreby členských štátov a zároveň požiadavky právnych predpisov Spoločenstva.

Nesúlad môže vzniknúť aj napríklad vo vzťahu k vymedzeniu dlhu a vlastného kapitálu zo strany členských štátov. Jeden členský štát môže považovať transakciu za vklad vlastného kapitálu a nie za úver, a preto nepovažuje príjem z kapitálu za zdaniteľný, zatiaľčo iný členský štát môže považovať úver za dlh a povoliť spoločnosti platiacej úroky odpočet zaplatených úrokov. Môže to viesť k odpočtu v jednom členskom štáte bez zodpovedajúceho zdanenia v inom členskom štáte. Ďalšia oblasť sa týka využívania hybridných subjektov, t.j. subjektov, ktoré jeden štát považuje za právnickú osobu (nepriehľadnú) a iný členský štát za osobu inú než právnickú (transparentnú); tento rozdiel vo vymedzení zo strany členských štátov môže viesť k dvojitému oslobodeniu alebo dvojitému odpočtom. Komisia takisto aktívne zvažuje potrebu iniciatív v iných oblastiach ako sú zrážkové dane, zdanenie organizačných zložiek a dedičské dane. Spolu s členskými štátmi, subjektmi trhu prípadne ostatnými zúčastnenými stranami chce preskúmať ďalšie oblasti, v ktorých sú takéto iniciatívy zvlášť potrebné.

Komisia sa domnieva, že okrem týchto konkrétnych iniciatív znamená lepšia koordinácia medzi daňovými systémami členských štátov potrebu navrhnúť všeobecnejšie riešenie pre daňové subjekty, ktoré podliehajú dvojitému zdaneniu kvôli rozporom v právach na zdanenie. Arbitrážny dohovor, ktorého fungovanie sa Komisia zaviazala zlepšiť, je obmedzený na spory týkajúce sa prevodných cien. Komisia navrhuje preskúmať spolu s členskými štátmi priestor pre účinný a všeobecne záväzný mechanizmus riešenia sporov, ktorý by sa všeobecnejšie zaoberal problémami medzinárodného dvojitého zdanenia v EÚ. Takýto mechanizmus by bol skutočným prínosom pre daňové subjekty v cezhraničných situáciách, najmä pre jednotlivcov a malé a stredné podniky.

4. ZÁVER

Vhodná koordinácia a spolupráca medzi členskými štátmi im môže pomôcť dosiahnuť ciele ich daňovej politiky a chrániť ich daňové základy a zároveň odstrániť diskrimináciu a dvojité zdanenie a znížiť náklady na zosúladenie. Daňové systémy tak lepšie prispievajú k úspechu vnútorného trhu, vyššiemu rastu a pomôžu zvýšiť konkurencieschopnosť podnikov EÚ v celosvetovom meradle v súlade s obnovenou Lisabonskou stratégiou.

Komisia je ochotná pomôcť členským štátom pri vypracovávaní zásad koordinovaných riešení uvedených v tomto oznámení a pri zlepšovaní praktických opatrení pre administratívnu spoluprácu. Konkrétne navrhuje predložiť radu iniciatív týkajúcich sa hlavných oblastí priameho zdanenia, ako sa uviedli, spolu so všeobecnejšou iniciatívou, ktorou by sa malo zabezpečiť účinné odstránenie medzinárodného dvojitého zdanenia v EÚ.

Úspech týchto iniciatív bude závisieť od ochoty členských štátov spolupracovať a investovať do koordinovaných riešení. Ak nebudú členské štáty konať, mohlo by to len ďalej zhoršovať ich schopnosť chrániť svoje daňové výnosy a viesť k ďalším súdnym sporom týkajúcim sa jednotlivých ustanovení. Komisia preto členské štáty vyzýva, aby posúdili návrhy predložené v tomto oznámení a v dvoch oznámeniach o cezhraničných stratách a zdanení pri odchode, ktoré sa dnes predložili, a aby spolupracovali s cieľom rýchlo a účinne vyriešiť otázky v nich vznesené.

Úlohou tejto iniciatívy je priniesť okamžitý prospech pre všetky daňové subjekty v cezhraničných situáciách a napomôcť pri dokončení vnútorného trhu súbežne s iniciatívami už začatými, najmä s prácou na vytvorení spoločného konsolidovaného základu dane. Komisia vyzýva členské štáty, subjekty trhu a orgány EÚ, aby využili šance, ktoré táto iniciatíva ponúka.

Komisia vyzýva Radu, Európsky parlament a Hospodársky a sociálny výbor, aby k tomuto oznámeniu zaujali stanovisko.